

fommende Autoriteter foreslaede nogle Modificationer, som her nærmere skulle berøres.

1. Ved den i Lovudkastet under Nr. 21 anførte Placat af 10de November 1843, indeholdende nærmere Bestemmelse af Forordning af 3die Juni 1796 § 42, var det, med Hensyn til Anvendeligheden af Placatens § 1, der bestemmer, at Forordningen af 3die Juni 1796 § 42 herefter skal være saaledes forandret, at det ikke i de Sager, hvori der er tilstaaet Nogen fri Proces, skal paalægges Modparten at betale Salair til den Førstes befalede Sagsfører, med mindre Sagen findes at være af den Værdighed, at denne efter Retfærdighedens Grundsætninger bør dømmes til at erstatte Processens Omkostninger, af Landfogden paa Færøerne bemærket, at der ingen Procuratorer findes paa Derne. Da det imidlertid af Amtmanden var oplyst, at der ved forefaldende Leiligheder paa Forlangende beklæbdes en Sagsfører i benificerede Sager, har man troet at burde give Placatens § 1 en saadan Modification, hvorefter den i samme indeholdte Regel kommer til Anvendelse i ethvert Tilfælde, hvor der paa Færøerne af Dyrligheden maatte beklæbes en Mand, til at udføre Sagen for den benificerede Part.

2. Ved den under Nr. 24 anførte Forordning af 23de April 1845 om Jords Afstaelse til Kirkegaardes Udvidelse er gjort Bemærkning om, at §§ 5 og 7 angaae Forhold, som ingen Anvendelse finde paa Færøerne, hvorfor de ikke dertil ville være at udvide.

3. I den under Nr. 25 anførte Forordning af 21de Mai 1845, indeholdende nogle Forandringer i Lovgivningen om Arv, er der i Slutningen af § 24 fastsat et Varsel af 6 Uger for det Tilfælde, at den, der vil føre Vidner om Rigtigheden af et Testament, enten er uvidende om, hvilke arveberettigede Slægtninge den Afdøde efterlader sig, eller de Paa gjældende ikke have noget ham bekendt Opholdssted i Riget. Da dette Varsel, saaledes som ogsaa af Landfogden var bemærket, maatte ansees at være for kort for Færøerne, er det i nærværende Lovudkast forlangt til 6 Maaned, i Lighed med hvad i ovennævnte allerhøieste Rescript af 11te November 1846 er bestemt med Hensyn til Forordningen af 11te

September 1839 § 9. Derhos er det blevet anseet nødvendigt at give Forordningens § 33 en saadan Modification, hvorved, i Stedet for de forskellige i bemeldte Paragraph fastsatte Tidsfrister, bliver sat en fælles Termin, nemlig Udgangen af Aaret 1852, saavel for Indtrædelsen af Forandringen i den ved Loven foreskrevne Arvegangsmaade, som med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt Testamenter eller Afsald og Aftægter kunne være at bedømme efter den ældre Ret.

4. Endelig har man, ved at foreslaae en mindre væsentlig Forandring i den i Lovudkastet under Nr. 26 anførte Cancelli-Placat af 27de November 1845, angaaende det Gebyr, der bliver at erlægge til Notarius publicus for Anmeldelser af Søprotest, m. m., søgt at bringe den i saa nøie Overensstemmelse som muligt med det færøiske Sportelreglement af 30te Marts 1836.

XLIII.

Udkast til Lov

angaaende

visse for Sundheden skadelige Næringsvete.

(Forelagt Landstinget den 17de Novbr.)

§ 1.

De efternævnte Næringsbrug, nemlig: alt Slakteri, Udsæltning af raa Talg, Garveri, Skindtilberedning, hvortil Tran bruges, Pergaments, Læringsstrænger og Læringsfabrikation, Beenfogeri, Beenbrænderi, Tranfogeri, Fiskebløderi, Stivelsesfabrikation, Oliefogning og Færingsfabrikation samt Fabrikation af Asfalt, Frictionskvedstikker, Svovls, Salts og Salpetersyre, maae for Fremtiden ikke drives indenfor Staden Kjøbenhavns Volde eller paa dens Grund indenfor en Grændselinie, dragen fra Sundet nord for den saakaldte Glasens Have